

82

OBWIESZCZENIE PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU STATYSTYCZNEGO I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 marca 1991 r.

w sprawie współczynników przeliczeniowych do aktualizacji wyceny wartości środków trwałych na dzień 1 stycznia 1991 r.

Na podstawie § 13 ust. 1 oraz w związku z § 13a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1989 r. w sprawie uznawania składników majątkowych za środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, zasad i stawek ich amortyzacji oraz zasad aktualizacji wyceny środków trwałych (Dz. U. Nr 72, poz. 422, z 1990 r. Nr 42, poz. 248 i Nr 90, poz. 529 oraz z 1991 r. Nr 19, poz. 83) ogłasza się wykaz

współczynników przeliczeniowych do aktualizacji wyceny wartości środków trwałych metodą szczegółową na dzień 1 stycznia 1991 r. według poziomu cen z września 1990 r., stanowiący załącznik do obwieszczenia.

Prezes Głównego Urzędu Statystycznego: *B. Wyżnikiewicz*Minister Finansów: w z. *A. Podsiadło*

Załącznik do obwieszczenia Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego i Ministra Finansów z dnia 28 marca 1991 r. (poz. 82)

WYKAZ WSPÓŁCZYNNIKÓW PRZELICZENIOWYCH DO AKTUALIZACJI WYCENY WARTOŚCI ŚRODKÓW TRWAŁYCH METODĄ SZCZEGÓŁOWĄ NA DZIEŃ 1 STYCZNIA 1991 R.

I. Wykaz współczynników przeliczeniowych

Nr współczynnika	Symbol według Klasyfikacji rodzajowej środków trwałych	Nazwa grupy środków trwałych	Współczynniki przeliczeniowe dla środków trwałych nabytych (wytworzonych)	
			do 1.1.1990 r.	w 1990 r.
1	1	Budynki	2.4	1.0
2	2	Budowle	2.3	1.0
3	3	Kotły i maszyny energetyczne	3.6	1.0
4	4	Maszyny, urządzenia i aparaty ogólnego zastosowania	2.8	1.0
5	491	Zespoły komputerowe	1.0	1.0
6	5	Maszyny, urządzenia i aparaty specjalne branżowe	2.8	1.0
7	6	Urządzenia techniczne	3.2	1.0
8	7	Środki transportowe	3.0	1.0
9	8	Narzędzia, przyrządy, ruchomości i wyposażenie	2.4	1.0
10	01	Melioracje szczegółowe	2.3	1.0

II. Objaśnienia sposobu stosowania współczynników przeliczeniowych

1. Aktualizacja wyceny środków trwałych polega na przeliczeniu figurującej w ewidencji wartości brutto i umorzenia poszczególnych obiektów na dzień 1 stycznia 1991 r. na ceny odtworzenia z września 1990 r. za pomocą podanych w części I współczynników przeliczeniowych właściwych dla grup rodzajowych i okresów nabycia (wytworzenia) środków trwałych.

2. Za okres nabycia obiektu, z którym wiąże się właściwy współczynnik przeliczeniowy, uważa się rok poniesienia nakładów na jego nabycie (zakup, wytworzenie, montaż, instalację), z uwzględnieniem dodatkowo następujących ustaleń:

- 1) obiekty nabyte przed dniem 1 stycznia 1990 r., objęte przeceną lub wyceną według stanu na dzień 1 stycznia 1990 r., przecenia się za pomocą współczynników właściwych do przeliczenia wartości obiektów nabytych przed dniem 1 stycznia 1990 r.
- 2) obiekty, w tym także przebudowane lub zmodernizowane (w szczególności budynki, budowle oraz duże agregaty i instalacje technologiczne), przyjęte do ewidencji środków trwałych w roku 1990, pochodzące z zadań inwestycyjnych zakończonych w 1990 r., a rozpoczętych przed 1 stycznia 1990 r., należy zaktualizować w pierw na poziom cen zastosowany przy przecenie

na 1 stycznia 1990 r. metodą szczegółową według współczynników właściwych dla każdego okresu ponoszenia nakładów zgodnie z wykazem stanowiącym załącznik do obwieszczenia Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego i Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 1989 r. (Monitor Polski Nr 44, poz. 363), a następnie na poziom cen z września 1990 r. za pomocą współczynników podanych w części I.

3. W przypadku gdy wyliczona za pomocą właściwego dla danej grupy środków trwałych współczynnika przeliczeniowego wartość odtworzenia obiektu różni się więcej niż o 10% od znanej ceny wynikającej z aktualnego dla okresu przeliczenia cennika, kosztorysu lub ceny zapłaconej za nowy środek trwały o takim samym lub zbliżonym przeznaczeniu i parametrach użytkowych, to przeliczenie może nastąpić przy zastosowaniu tej ceny z uwzględnieniem kosztów dodatkowych, np.: transportu, montażu (§ 10 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1989 r. w sprawie uznawania składników majątkowych za środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, zasad i stawek ich amortyzacji oraz zasad aktualizacji wyceny środków trwałych — Dz. U. Nr 72 poz. 422, z 1990 r. Nr 42, poz. 248 i Nr 90, poz. 529 oraz z 1991 r. Nr 19, poz. 83).

4. Podmioty gospodarcze, które umarzają środki trwałe, ustalają wartość umorzenia po aktualizacji, stosując ten sam współczynnik przeliczeniowy, za którego pomocą przeliczono

wartość brutto obiektu. Wartość umorzenia obiektów uzyskanych w wyniku wieloletniego inwestowania ustala się, stosując średni wskaźnik wyliczony z podzielenia łącznej wartości obiektu po przecenie przez łączną wartość obiektu w cenach ewidencyjnych przed przeceną. Do przeliczenia wartości umorzenia obiektów przebudowanych lub zmodernizowanych stosuje się średni wskaźnik wyliczony z podzielenia łącznej wartości obiektu (wartość brutto obiektu + wartość przebudowy lub modernizacji) po przeliczeniu przez łączną wartość brutto obiektów przed przeliczeniem.

5. Podmioty gospodarcze, które nie umarzają środków trwałych, określają zużycie poszczególnych obiektów szacunkowo — zarówno przed, jak i po aktualizacji — z uwzględnieniem następujących ustaleń:

- 1) wartość zużycia środków trwałych, których rok budowy jest znany, szacuje się z uwzględnieniem okresu użytkowania obiektu, przyjmując za każdy rok stawki amortyzacyjne ustalone w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia, o którym mowa w ust. 3,
- 2) jeżeli data budowy (nabycia) obiektu nie jest znana, to zużycie danego obiektu ustala się w sposób uproszczony według oceny stanu technicznego, określając stan jako dobry, średni lub zły.

Uznaje się stan techniczny obiektu za:

- dobry — jeżeli obiekt nie wymaga remontu w podstawowych elementach konstrukcyjnych; przy szacunku stopnia zużycia przyjmuje się, że obiekty te są zużyte od 1 do 30%,
- średni — jeżeli obiekt wymaga remontu niektórych podstawowych elementów konstrukcyjnych (ścian, stropów, dachu); przy szacunku stopnia zużycia przyjmuje się, że obiekty te są zużyte od 31 do 70%,
- zły — jeżeli obiekt jeszcze użytkowany nie nadaje się do remontu i jest przeznaczony do likwidacji; przy szacunku stopnia zużycia przyjmuje się, że obiekty te są zużyte od 71 do 100%.

Stopień zużycia obiektu nie może przekroczyć 100%.

Wartość zużycia środków trwałych pochodzących sprzed 1 stycznia 1990 r. można też określić, przyjmując za punkt wyjścia zużycie ustalone w toku aktualizacji wyceny środków trwałych na dzień 1 stycznia 1990 r. i doliczając zużycie za 1990 r. według stawek amortyzacyjnych ustalonych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia, o którym mowa w ust. 3.